

La visita del Cor Voices de Würzburg- Alemanya, una ocasió excel·lent per donar a conèixer la nostra Catalunya

Sé que és poc. En sóc conscient, però tots els molts han començat amb un poc.

El cap de setmana de les Festes de Tardor hem tingut uns hostes, a l'Ateneu i a la Parròquia, d'un alt nivell musical i personal: Convidat per l'Orfeó Enric Morera ens ha visitat el cor "Voices" de Würzburg, la ciutat universitària de Baviera del Nord. El Cor ens va entusiasmar la tarda del dissabte amb la seva música vibrant a la Sala Cinquantenari de l'Ateneu i el diumenge ens va elevar l'esperit acompanyant amb els seus cants la missa d'onze a la parròquia.

Direu ara, que té a veure això amb la primera frase: Sé que és poc..., ara us ho explico.

Durant els llargs mesos de correspondència que precediren la trobada (la vaig dur jo per raó dels llargs anys d'amistat que m'uneixen amb el president de "Voices", en Rolf Schlegelmilch, i per raons d'idioma), vaig adonar-me'n que coneixien molt poc de la nostra identitat i cultura. Li vaig proposar a en Rolf d'enviar-li alguna informació sobre Catalunya. De seguida hi estigué d'acord. Ho vaig fer.

Després del concert del dissabte vàrem tenir una preciosa estona de companyonia, mentre preíem un boníssim pica-pica, servit per un excel·lent càtering del poble i patrocinat per l'Ajuntament, que en aquest punt aprofito per agrair i com és lògic vàrem tornar a cantar plegats dirigits per en Fred Elsner... quina marxa i quina veu!!

Quan en Fred va dir-me: aquesta estrofa que hem cantat en espanyol, si haguéssim tingut oportunitat de tenir-la en català, us l'haguéssim ofert en la vostra llengua, vaig creure arribat el moment d'explicar-los que és Catalunya, perquè cantem principalment en català i quins són els orígens i el futur de la nostra cultura, dintre d'Europa.

No puc entrar en repetir el que vaig dir-los, vaig parlar de Ramon Llull, del terrible dèficit fiscal, dels atacs a la nostra llengua i a la nostra cultura i de molt més, però si sé l'efecte que els va causar, perquè ho vaig veure i m'ho comentaren. Molts de nosaltres, començant per mi i incloent-los a ells, ens vàrem emocionar.

El diumenge en sortint de missa, els vaig conduir a can Ginestar. En sentir les gralles de lluny i veient els castells després, quedaren impressionats pel que veien. Els vaig presentar l'Alcalde que, quan vaig lloar els castellers d'Esplugues, ens va dir: "són els castellers d'Esplugues - Sant Just, que n'hi ha forces de Sant Just".

Després entràrem a l'exposició de can Ginestar on veient la qualitat de l'exposició, no volien creure que tots/totes fossin artistes locals.

Per ells ha estat una ocasió magnífica de conèixer un cor amic i la nostra Catalunya (el divendres feren el complet de Gaudí i Barri Gòtic) i per nosaltres una ocasió de donar-nos a conèixer com a país, amb la nostra llengua i la nostra cultura i fer-nos amics d'un cor amb qui ens sentim agermanats.

Ara hi ha uns quants amics més que ja saben una mica millor qui som i com som. Sé que és poc, però tots els molts han començat amb un poc.

Josep Maria Marquès Heid
President de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Aquest escrit el vaig redactar com un crònica, pensant en publicar-lo a la Vall de Verç.

Rellegint-lo em va venir la idea de traduir-lo a l'alemany i enviar-lo a l'amic Rolf a Würzburg. La seva resposta Dank!, em va emocionar. Us la tradueixo.

Benvolgut Josep Maria

el bonic temps de l'estada a Sant Just va passar massa ràpid, tornem a ser una altra vegada a casa nostra. Només quan estàs de tornada a casa, a certa distància, pots avaluar bé l'experiència i gravar-ho en la teva pròpia memòria. En escriure sobre la nostra trobada, "sé que és poc" has expressat amb paraules d'empatia el que ens va emocionar a tots: una trobada meravellosa entre dos grups musicals, cantant a un alt nivell, individual i sobretot col·lectivament; una gran celebració impregnada d'humanitat i.. encara més música que –tot i les barreres de d'idioma– ha fet que ens entenguéssim, la Missa familiar a l'església de la vostra comunitat i de nou aquest calor humà emocionant que ens va demostrar el Rector i la congregació.

En el teu discurs durant la cerimònia i quan vareu cantar l'himne català també a mi em rodaren les llàgrimes per les galtes. Vaig poder sentir el que el vostre país, la vostra estimada Catalunya i la seva llibertat, significa per a tu i per a tots vosaltres. Sí, ho entenc una mica més. Vull donar-te les gràcies per això i per tot el demés que ens heu ofert.

Encara no m'he trobat amb el nostre cor des dels dies de Sant Just, però m'han arribat un munt de bones notícies, tots estaven contentíssims per la seva experiència i plens de gratitud per la vostra generosa hospitalitat, la bella festa, el bon menjar, i el calor humà que ens va arribar per part de tothom. Si et plau, trasllada al teu Cor un calorós agraïment de tots nosaltres.

Seria molt bonic reunir-nos aquí a Würzburg. Repeteixo amb gust la meva invitació i espero que aviat em suggeriràs algunes dates.

Que tingueu una bona tardor

Molts records

Rolf

Sant Just Desvern, 24 d'octubre de 2011